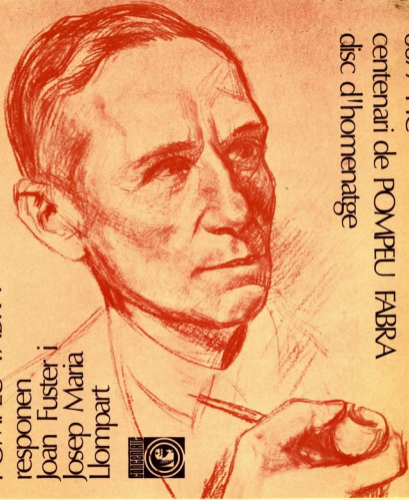

parla
POMPEU FABRA

responen
Joan Fuster i
Josep Maria
Llombart

6077-HC
centenari de POMPEU FABRA
disc d'homenatge

PARLA POMPEU FABRA

Disc d'homenatge
en el Centenari de Pompeu Fabra

CARA 1

1. Introducció
2. Parla Pompeu Fabra (1933)
3. Parla Delfí Dalmau (1933)

CARA 2

1. Introducció
2. Parla Joan Fuster (1968)
3. Parla Josep Maria Llompart (1968)

Disseny: PAU RIBA
Dibuix: FRANCESC DOMINGO
Gravació: DANIEL CARBONELL

6.077-HC

CONCENTRIC

45 r.p.m.
Printed in Spain

GRANIC SURPOL, S. A.

UN DOCUMENT UNIC

L'any 1933, les emissores de ràdio de Catalunya transmetien llurs programes en català. Però tot i l'entusiasme general per la llengua i pel seu millorament que aleshores es vivia arreu del país, els mateixos locutors professionals no podien evitar de caure, ara i adés, en incorreccions de lèxic, de sintaxi i de fonètica, filles de la descurança i abandonament a què la nostra llengua havia estat sotmesa durant segles.

Amb la intenció d'ajudar-los en llur tasca de superació, Delfí Dalmau, un dels capdavanters en la lluita per a la dignificació del català a tots els nivells, inicià la gravació en disc d'una sèrie de lliçons pràctiques expressament estructurades per a aquest fi. I com a pròleg d'honor i garantia, volgué que la sèrie fos precedida per la veu del "mestre de tots", Pompeu Fabra.

En escaure's enguany el centenari del naixement del mestre Fabra, l'editora de discs Concèntric i l'Institut Belpost, hereu aquest darrer de les múltiples tasques educatives iniciades per Delfí Dalmau, han volgut associar-se als actes d'homenatge preparats a tot el país amb aquell motiu mitjançant la reproducció, en disc de 45 revolucions, del text gravat aleshores per Pompeu Fabra amb la seva pròpia veu: s'han superat, fins on ha estat possible, les dificultats tècniques que suposa la reproducció actual d'una gravació antiga, i estem segurs que plaurà a moltsíssims catalans de poder posseir un recòrd tan viu i excepcional del Mestre.

Els mots que tot seguit escoltareu, pronunciat doncs per Pompeu Fabra, anaven adreçats als escriptors valencians i balears que maldaven, en aquells anys, per a reeixir en les seves respectives branques de la comuna renaixença. I ens ha semblat que el sentit documental del disc es veuria notablement crescut amb la gravació, a la segona cara, de les respostes que donen a Fabra, al cap d'aquests 35 anys, feixucs i difícils, però potser positius en alguns aspectes, dos dels escriptors amb què avui més s'honoren les lletres catalanes: Joan Fuster, del País Valencià, i Josep Maria Llompart, de les Illes.